

[Svend Haugaard.]

skal sørge for den understøttelse, der skal til.

Det vil sige, at man må være skuffet over, at man ikke i højere grad har overholdt betalingen for lys og vand og andre løbende udgifter, at det har knebet med registreringen af beboerne, at man har nølet for meget med at udelukke uheldige elementer, at der har været en del hærværk også på fredede bygninger, og at man ikke har ønsket eller måske ikke magtet en ansvarlig holdning over for orden og renlighed.

Men der er også fejl på den anden side. Jeg mener, det var en fejl, at man fra forsvarsministeriets side forlod området og gjorde det til et ingenmandsland, før man var parat med en anden anvendelse af det. Det skabte en næsten overvældende fristelse til at bruge selvtægt og øvrige områder. Man så videre igennem fingre med ulovligheder, gav op over for dem, uden dog at tage konsekvensen og legalisere forholdet og prøve at få faste aftaler, lejeaftaler og den slags ting, så man kunne beholde styringen over området. Hvis man dengang havde gjort, hvad man nu vil gøre, havde det måske været en rigtig løsning, og det var endt godt, og man kunne have kombineret det med ordnede forhold for den øvrige dels vedkommende.

Jeg mener også, at der fra kommunens og ministeriets side har været vist en vakkende holdning, og i mellemtiden er problemet vokset med tilstrømningen. Det er godt, at akademirådet har udskrevet en konkurrence om anvendelse af arealet, men det er forkert, at man er kommet så sent i gang, som det er sket.

Det var fejlene. Men hvad så, når vi nu sidder i suppedasen? Jeg vil gerne slå fast, at vi ikke mener, at der er noget foragteligt i, at nogen indretter sig anderledes, klæder sig anderledes, tænker anderledes, optræder anderledes, end skik og brug er mest, og de skal ikke kanøflæs på den grund. Vi er parat til at vise en forstående holdning, og vi har da en vis tillid til, at de mest yderliggående afvigelser ikke bliver særlig sjove i længden. Vi mener også, at der skal gives mulighed for at eksperimentere, selv hvor vi ikke helt forstår eksperimentets formål, og dette så meget mere som vi ikke er ubetinget stolte over vores industria-

liserede og stressede samfund. Vi er i hvert tilfælde parat til at indrømme, at der måske kan findes andre former for livskvalitet.

Men vor forstående holdning er på visse betingelser. Den er for det første på den betingelse, at man betaler sin andel af de direkte løbende udgifter, og det gælder da især den del af beboerne, som er normalt arbejdsføre. Det er dog en meget stor fordel, at man har en bolig, som man har fået uden direkte leje, og som er skabt af andres indsats.

Det må også være et krav, at man har rimelige sundhedsmæssige, ordensmæssige og brandmæssige forhold, at man samarbejder med myndighederne, fra folkeregister til politi, samt at man accepterer, at loven i det hele taget gælder også inden for murene.

Når det er sagt, må jeg erkende, at det er mit indtryk, at det går noget bedre. Det er mit indtryk, at der er mere orden, end der var for et år siden. Der er ryddet en del op, man begynder at plante og vil i det hele taget gerne skabe et bedre miljø. Renovationen er stort set klar, det har hjulpet på vandforsyning og vaskemuligheder — om man helt bruger de sidste muligheder tilstrækkeligt, er en anden side af sagen — der er en bedre registrering end før, man er begyndt på momsbetaling, man har en stigende fasthed mod kriminalitet og narko, men især synes jeg, der er noget meget positivt i, at man er begyndt en række aktiviteter med værksteder, børnehaver osv., som afgjort er lyspunkter. Endvidere at man har samarbejde med børneværn og sociale myndigheder og med politiet om opklaring af kriminalitet. Det kniber måske mest med det sidste, men det kræver jo også en betydelig velvillig indstilling fra begge sider. Man har begrænset hærværket, og jeg vil gerne her understrege det, der tidligere er sagt: jeg tror, at ikke mindst de fredede bygninger har bedre af at være beboet, især hvis man sørger for, at der ikke sker hærværk, end af at stå tomme. Endvidere må vi understrege, at der inden for det sidste år har været en stærkt stigende betaling af de løbende udgifter, som jeg tidligere har nævnt det.

Der tales om et socialt eksperiment, og jeg har egentlig før villet afvise dette, men det gør jeg ikke så stærkt nu, efter at jeg har haft lejlighed til at se nærmere på forholdene, og især ikke, når man ved noget